स्तीप्रवप्रंचकान् । जन्मीबतेऽचि सप्ताहात् कृची-मांसाइवेद्विः । हाद्याञ्चात् सुरोषः सात् दनाः खुः द्वर्यदर्भनात् । दातिंशत्, दिनविंगत्या चतत्त्वत्ते ह दं-ष्ट्रिकाः । करानी मंकरी कानराती च यमदूतिका । एतासाः सविषा दंद्रा वामदिवाखवार्श्वगाः । षणमासा-न् च्यते कत्या जीवेत् प्रतिसमादयस्थरः। नागाः स्टबी-दिवारेगा । यम एका दिवा निश्च । खेषां घट प्रति-वारेष जिल्लाः सर्वसन्त्रम् । यञ्चन वा महाजीन यह तस्रोदयोऽय वा। दयोवी नाडिकामन्त्रमन्त्रका कुलिकोदयः। दुष्टः च कालः सर्वेश वर्षदेशे विशेषतः। कत्तिका भरणी खाती पूर्व पूर्वत्वयात्रिनी । विशाखाड्री मधाञ्चेषा चित्रा त्रवणरोहिणी। इसा मन्द्रुजी वारी पश्चमी चाल्मी तिथि। घनी रिक्ता भिवा निन्दा पश्चरभी चतुर्रभी। यन्याचतुर्यं दुर् दम्ब-योगाच राथयः। एकदिव हवी टंघा टटविड स खिएड-तम्। अदंशमवगुप्तं खाहं शमेवं चतुर्विधस् । त्रवो इर्रे बचता दंशा वेदना स्थिरोल्वणा । नक्तभवे का-ङ्घिनुगीमा दंशास यमचीदिताः | दाही पिपीलिका-सभी नग्द्रगोषद्जान्तितः । सतोदो यन्यितो दंगः मनिषो न्यसनिर्विषः । देवासये ग्रन्यन्टहे वस्तिकोद्या-नकोटरे। रथायनी समधाने च नदाञ्च विन्तुसङ्गमे। हीमे चतुष्पये सीधे स्टक्षेडले पर्वतायतः । विबद्धारे जीर्षकृषे जीर्षवेद्धनि कुद्धते । शियु ची भातका चेत्र जम्बूड म्बरकेषु च। वटे च जीचें प्राकारे साह्य पृत्-कचलल्थि। ताबी यक्क गर्व मूर्झि चिव्की नामि-पाद्योः। दंशोऽग्रुभः ग्रुभो दूतः प्रव्यक्तः स्वाक स्थीः। विक्रवर्णसमानव श्रुत्वव्होरमवः श्रुचिः। व्यवदारमतः यस्त्री प्रमादी भूगतेव्ययः। विवर्णवासाः पाचादिइसो मद्भदक्षेभाक् । गुन्तकाटाश्चितः खिद्य-सिवात्तकतरांश्वः। बाह्यासाः क्षारक्षप्रमुत्त-गिरोक्डः। तुष्पदी नखके दी गुदस्क पादवेखकः। नेयस्त्री त्यक्रेदी दुष्टा दूतास्त्रवैतयः। इङ्ग्या वा वहेदुदोधा यदि दूतसा भातानः। आधां दाभ्यां मुख्यास्यान् विद्यात्स्तीयुत्रपुं सनान् । दूतः स्मृषति यदालं तिकान् दंशसदा इरेत्। दूता ङ्चियलनं दुट-सिवितिनियना ग्रुभा। जीवपार्थे, ग्रुभो दूती दुर्हाउ-न्यत समागतः। जीवो गतागतैर्द्धाः सुभो दूतनिवेदमे। दूतस वाक प्रदुषा सा पूर्वमिलाई निन्दिता । विनली-

साख बावजानी विषतिविषकात्रता। श्वादीः खरैय कादीय वर्गे भिन्निकिपिडिधा। खरको बसुमान्वर्गो इति त्रीया च मातृका । वाताम्बीन्द्रज्ञवातानी वर्गेष् च चतुच्यम् । नपंसकाः पञ्चमाः खुः खराः प्रकाम्न यो नयः | दुष्टी दूतस्य वाक्यादी वाताम्की मध्यमी इरिः। प्रमक्ता वाक्षा वर्णी खतिदुष्टा नपुंचकाः। प्रस्याने मङ्खं वाक्यं गर्जितं सेच्छक्तिनोः। प्रदिवाणं करे इचे वानस च दतं जितसः। शुभा गीतादिगन्दाः खुरीडमं स्थादिसद्वते । खनर्चनीरचाक्रान्दो दिचाये वि-दतं चुतम्। वेश्या चुतो ऋषः कन्या गौर्दनी सर-जध्वजी। चीराज्यद्धियचुग्व, कतं भेरी फर्ज सराः। तर्दु चा देम क्ष्यञ्च सिद्येऽमिस्खा समी। सकातः सानतः काक्षीलनाम्बरभावश्वत् । गतस्यटह्यो गोमायुग्टभोन्ककपर्दिकाः। तैनं कवानकापीमा निषेधा भक् नष्टये। विषरोगाच सप्त खुर्धातोधीलनाराप्तितः। विषदंशी चचाटं बात्यतीनेत्रं तती चचम्। बासाव चरणी नाची धातुन पाप्रोति हि कमात्।

सागलता की नाम दव बता। १९ पोलिङ्गे निका-नामा-

कारा वता । श्नामदीर्घायां श्ताम्बूल्याञ्च।

नामलीक प॰ ६त॰ । नामाधिति बोके पाताले नाम
अन्दे तेषां पातालिक्ष्तिकारणं दर्धितस्। पातालाव-

स्थानभेदादि पुराणमर्वस्ते विष्णु प्राणाद्युक्तं, वथा ⁶पराघर छवाच. विस्तार एव विधितः प्रथिखा भवतो मया | सप्ततिस्तु सङ्काषि दिजोक्तायोऽपि नव्यते | दश्या इसमेके पातालं सनियत्तम ! । स्तलं वितल्खेन नितवञ्च मभस्तिनत् । मङ्गायमतवञ्चापि पातावञ्चापि वत्तम ! । भूमयो यह मैहिय ! वरप्रासादयोगिताः । तेष दानवदेतेयसातयः यतमंध्यः । निवसन्ति सर्हा-नागजातयच महासने !" ब्रह्मायक "प्रथमेऽ आ साने क्वातमस्रेन्द्रस् मन्द्रिम् । नस्चेर्देवशकोष सङ्गाना-दस चानव ! । प्रश्च यह कर्षस कवन्त्रस च मन्दि-रम्। किंविषयस्य च पुरं प्रकृष्टजनसङ्ख्या। राज-सस्य च भीमस्य श्रावदनस्य चावयः। वोहिताच कुविन्दानां नगरं शापदस च। धन झयस सदन नागेन्द्रस्य महातानः। कावियस्य च नागस्य नगरं कत्तमस्य च । एवं पुरसङ्क्षाचि नागदानवरचाम्। न्ने यानि प्रचमे चैव क्षण्यभी से तबे दिल ! । दितीयेऽस्म क्रवे चौ यं देखेन्द्रस् स्टब्बः। महाजन्मस् च तया